

תת"ע 3608/07/16 - מדינת ישראל נגד גיל יסעור

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 3608-07-16 מדינת ישראל נ' גיל יסעור
בפני כבוד השופט אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גיל יסעור

הנאשמים

הכרעת דין

בפתח החלטתי אני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם בפרשה זו.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה בניגוד לתקנה 40(א) בתקנות התעבורה, תשכ"א-1961. בהתאם לעובדות האישום סטה הנאשם מנתיב נסיעתו באופן אשר גרם להפרעה או לסיכון התנועה במקום.

מטעם המדינה העידו שני עדים:

ע.ת 1 אשר היה עד לאירוע נשוא כתב האישום וע.ת 2 אשר רשם את הדוח כנגד הנאשם אך העיד כי לא ראה את האירוע שלשית המדינה מהווה עבירה בפרשה זו.

מן הטעם לפיו ע.ת 2 לא ראה דבר וחצי דבר מהאירוע נשוא כתב האישום, אין לעדותו בפני כל משקל לצורך הכרעת הדין.

מעדותו הבודדת של ע.ת 1 כנגד הנאשם עולים הנתונים הבאים:

לטענתו של העד יצא הנאשם מהישוב מיתר, פנה ימינה, ו"ישירות" נכנס לנתיב השמאלי אגב סטייה מנתיב ההשתלבות שהיה במקום.

העד טען כי במקרה זה לא נעצרו כל רכבים אחרים לבדיקה ולכן נתיב ההאצה היה פנוי ולא היה כל צורך בסטייה ממנו לנתיב השמאלי.

אותו העד אישר בעדותו (בחקירתו הנגדית) כי בסטיית הנאשם מנתיבו לא נגרמה כל הפרעה ולא נגרם כל סיכון לרכב אחר. (ראה עמוד 4 שורה 20 בפרוטוקול מיום 8.11.16)

לטענת העד רישום הדוח בא רק בשל עצם הסטייה מנתיב הנסיעה וללא כל זיקה להפרעה או סיכון לאחר.

בסיום עדותו, אישר העד ע.ת.1 כי התמונות שהציג לו הנאשם במסמך נ/1 משקפות את מקום האירוע.

הנאשם מצידו טען כי יצא מהישוב מיתר, פנה ימינה כאשר הוא בנתיב ההשתלבות, וכאשר הבחין לאחר כ- 30 עד 40 מטר כי בנתיבו מעוכב רכב אחר (הרכב המצולם בנ/1) הוא עבר לנתיב השמאלי ואז עוכב על ידי השוטר שהיה עסוק ברישום דוח לרכב הנוסף.

הנאשם טען כי לא סיכן כל רכב אחר וכי נהיגתו במעבר לנתיב השמאלי הייתה סבירה והכרחית בנסיבות שנוצרו.

דין והכרעה -

המדובר בפרשה בה ניצבת גרסת הנאשם מול גרסתו של ע.ת.1.

אקבע כעובדה כי נהיגת הנאשם לא יצרה (גם אם סטה מנתיב נסיעתו) כל הפרעה או סיכון לתנועה וזאת על פי עדותו המפורשת של ע.ת.1 בעמוד 4 שורה 20 של הפרוטוקול מיום 8.11.16.

תקנה 40 (א) בתקנות התעבורה קובעת מפורשות:

"לא יסטה נוהג רכב מנתיב נסיעתו אם עלול הדבר לגרום להפרעה או לסיכון"

בהתאם לחוק תנאי להתמלאות יסודות העבירה הינו הוכחה של המדינה מעבר לכל ספק סביר כי סטייה נתונה של נהג מנתיב נסיעתו עלולה הייתה לגרום להפרעה או לסיכון.

מאחר וע.ת.1 לא העיד על כל רכב אחר שהיה בנתיב אליו ביקש להשתלב הנאשם, ומאחר ונטען כי שדה הראייה במקום רחב מאד, לא הוכחה המדינה בכל דרך כי הסטייה מנתיב הנסיעה של הנאשם עלולה הייתה לגרום לסיכון או להפרעה לרכב אחר.

מעבר למתואר לעיל, הראה הנאשם כי רכב אחר עוכב ע"י ע.ת.1 על נתיב ההשתלבות עצמו (בסמוך לתחנת האוטובוס) מה שחייב את הנאשם לפעולה סביר של סטייה מנתיב זה כדי להשתלב בכביש ובנתיב שמשמאלו.

פעולת הנאשם בנסיבות אשר נוצרו סבירה לחלוטין בעיני ולא מצאתי בראיות שהציגה המדינה כל נהיגה המהווה עבירה

על החוק.

ודוק - סטייה מנתיב נסיעה אינה עבירה על החוק.

לא פעם סטייה מנתיב היא הכרח של הנגדר.

רק סטייה העלולה לגרום להפרעה או לסיכונן של רכב או אדם אחר היא סטייה האסורה על פי חוק.

המדובר ביסוד מיסודות העבירה שחובה על המדינה להוכיחו מעבר לכל ספק סביר.

בפרשה זו לא הוכיחה המדינה כל סכנה או הפרעה שעלולה הייתה להיגרם מעצם סטיית הנאשם מנתיבו בנסיבות הספציפיות של פרשה זו כאשר לא היה כל רכב אחר בסביבה, ולכן החלטתי לזכות את הנאשם.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשע"ז, 14 נובמבר 2016, במעמד הצדדים